

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia
w sprawie skargi p. na działania Dyrektora Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 i 572) oraz art. 231, art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. na działania Dyrektora Centrum Usług Wspólnych Oświaty Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Rada Miejska w Łodzi stwierdza, że nie jest właściwa do rozpatrzenia skargi p. na działania Dyrektora Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Łodzi i przekazuje ją Prezydentowi Miasta Łodzi, jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia.

§ 2. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi skargi, o której mowa w § 2 oraz niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem, które stanowi jej integralną część.

2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Marcin GOŁASZEWSKI

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2023 r. do Rady Miejskiej w Łodzi została złożona skarga na działania Dyrektora Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi oraz na działania Dyrektora Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, jako następca prawny Zespołu Ekonomiczno – Administracyjnego Szkół w Łodzi, przejął jego zobowiązania oraz jego zadania, w tym zadanie polegające na zapewnieniu dostępu do świadczeń socjalnych dla byłych pracowników szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Łódź. Zadanie to zostało powierzone Zespołowi Ekonomiczno – Administracyjnemu Szkół w Łodzi na początku lat 90-tych XX wieku w następstwie uzgodnień pomiędzy ówczesnym organem prowadzącym szkoły i placówki oświatowe a oświatowymi organizacjami związkowymi. Były one konsekwencją rosnącej liczby likwidowanych szkół i placówek oświatowych, których pracownicy, nie tylko pedagogiczni, byli pozbawieni dostępu do świadczeń socjalnych. Działania podejmowane zarówno wówczas, jak i później, polegające na scentralizowaniu obsługi świadczeń socjalnych dla emerytowanych pracowników oświaty, oparte były na dostępnych instrumentach prawnych i miały na celu zapewnienie większej dostępności do świadczeń socjalnych dla tych osób oraz sprawniejszej ich obsługi. W roku 1996 r. została zawarta umowa o prowadzeniu wspólnego funduszu świadczeń socjalnych, na mocy której ustanowiono wspólną działalność socjalną i działalność mieszkaniową dla pracowników zatrudnionych we wszystkich miejskich przedszkolach z wyłączeniem emerytów i rencistów – byłych pracowników tych przedszkoli. Prowadzenie wspólnej obsługi powierzono dyrektorowi Przedszkola Nr 229 w Łodzi, podobnie jak w przypadku emerytowanych pracowników szkół i placówek oświatowych powierzono je uprzednio dyrektorowi Zespołu Ekonomiczno – Administracyjnego Szkół w Łodzi.

Zgodnie ze statutem Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi (w brzmieniu ustalonym uchwałą Rady Miejskiej w Łodzi Nr XXXVIII/1012/16 z dnia 7 grudnia 2016 r.) do zadań Centrum w ramach wspólnej obsługi administracyjnej, finansowej i organizacyjnej należało prowadzenie na podstawie odrębnych umów obsługi Funduszu Świadczeń Socjalnych jednostek oświatowych oraz Funduszu Świadczeń Socjalnych emerytów i rencistów zlikwidowanych jednostek oświatowych (§ 2 ust. 1 pkt 12 Statutu).

Utworzenie i nadanie statutu Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi nastąpiło na podstawie uchwały Nr XXXVIII/1012/16 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 7 grudnia 2016 r. w sprawie likwidacji Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Szkół w Łodzi oraz utworzenia

Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi i nadania statutu (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 5578). Jako podstawę prawną podjęcia tej uchwały przyjęto m. in. art. 10a pkt 1 i art. 10b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z ww. przepisami Gmina może zapewnić wspólną obsługę, w szczególności administracyjną, finansową i organizacyjną m in. jednostkom organizacyjnym gminy zaliczanym do sektora finansów publicznych (a takimi są jednostki oświaty).

Na podstawie Statutu Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi oraz przyjętych w Centrum dwóch regulaminów zakładowego funduszu świadczeń socjalnych prowadzone są dwa odrębne przedmiotowo rodzaje działalności wynikającej z przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych: działalność socjalna i działalność mieszkaniowa dla pracowników zatrudnionych w Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi a także w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez Miasto Łódź, które wyraziły zgodę na wspólne prowadzenie funduszu na warunkach określonych w umowie zawartej przez zainteresowane strony oraz działalność socjalna i działalność mieszkaniowa dla emerytów i rencistów ze szkół i placówek oświatowych zlikwidowanych w rozumieniu przepisów ustawy Prawo oświatowe (wcześniej ustawy o systemie oświaty) oraz szkół i placówek oświatowych, które zdecydowały się na wspólne prowadzenie działalności socjalnej i działalności mieszkaniowej dla emerytowanych pracowników, na warunkach określonych w umowie zawartej przez zainteresowane strony. Podobne rozwiązanie stosuje Miasto Gdańsk. Obsługę działalności socjalnej i mieszkaniowej dla emerytowanych pracowników oświaty prowadzi tam Gdańskie Centrum Usług Wspólnych. Jest to jeden, centralny punkt obsługi dla wszystkich emerytów i rencistów – byłych pracowników szkół i placówek oświatowych. Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, na podstawie zawartych umów o prowadzenie wspólnej działalności socjalnej i zawartych w nich upoważnień, administruje środkami przekazanymi z funduszy poszczególnych jednostek oświaty. Przyznawanie świadczeń odbywa się w uzgodnieniu z zespołem socjalnym działającym na podstawie regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych złożonego z przedstawicieli organizatora działalności socjalnej, którym zostało ustanowione CUWO oraz przedstawicieli oświatowych organizacji związkowych. Działania te realizowane są zgodnie z wymaganiami przepisów ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych i ustawy o związkach zawodowych. Działalność prowadzona w tym zakresie przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi jest w pełni transparentna i kontrolowana na bieżąco przez uprawnione do tego oświatowe organizacje związkowe.

Obsługą Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi we wskazanym powyżej zakresie objęci są również m.in. nauczyciele i pracownicy niepedagogiczni z dawno zlikwidowanych jednostek oświaty, których fundusz socjalny nie został przekazany innej szkole, zgodnie z art. 53 ust. 3a Karty Nauczyciela.

Podczas prowadzenia procedury likwidacji szkół, organ prowadzący nie wskazywał innej szkoły do prowadzenia funduszu, lecz był on przekazywany do Zespołu Ekonomiczno – Administracyjnego Szkół (poprzednika prawnego Centrum działającego w tej materii na analogicznych regulacjach wewnętrznych) zarówno w odniesieniu do pracowników pedagogicznych, jak i niepedagogicznych.

Wraz z wygaszeniem gimnazjów, które zakończyły swoją działalność z dniem 31 sierpnia 2019 r., do grupy tej dołączyli byli nauczyciele i byli pracownicy niepedagogiczni,

dla których były one ostatnim miejscem zatrudnienia. Organ prowadzący szukał rozwiązań, które zapewnią właściwą realizację postanowień art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe, który odnosi się jednak wyłącznie do nauczycieli i przewiduje, że w przypadku zakończenia działalności gimnazjum prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego w trybie, o którym mowa w art. 127 ust. 1 i art. 180 ust. 1, organ prowadzący gimnazjum jest obowiązany wskazać inną szkołę, w której będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na każdego nauczyciela gimnazjum będącego emerytem lub rencistą oraz nauczyciela pobierającego nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, którego gimnazjum było ostatnim miejscem pracy. Osoby te korzystają z usług i świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zasadach i warunkach ustalonych w regulaminie obowiązującym we wskazanej szkole. Jednocześnie miano na uwadze zapewnienie opieki socjalnej nie tylko byłym nauczycielom, takim jak Pani , ale także byłym pracownikom niepedagogicznym, których zakłady pracy zostały zlikwidowane, a którzy nie zostali objęci zakresem dyspozycji przepisu art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe. Wymagało to wdrożenia nowych rozwiązań, takich, jak np. kompleksowe prowadzenie wspólnej obsługi socjalnej dla wszystkich szkół i placówek oświatowych przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi których realizacja pociągała za sobą dużo zaangażowania, czasu i działań organizacyjnych.

Konstrukcja prawna ustalona w przepisie art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe jest w istocie powtórzeniem regulacji zawartej w przepisie art. 53 ust. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, która, jako pragmatyka zawodowa, ma zastosowanie jedynie do wybranej grupy zawodowej – nauczycieli, stanowiących tylko część pracowników oświaty uprawnionych do korzystania ze świadczeń socjalnych. Przepis ten pojawił się w Karcie Nauczyciela w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, poprzez dodanie ust. 3a w brzmieniu: w przypadku likwidacji szkoły organ prowadzący szkołę jest obowiązany wskazać inną szkołę, w której będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na każdego nauczyciela będącego emerytem lub rencistą zlikwidowanej szkoły. Osoby te korzystają z usług i świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zasadach i warunkach ustalonych w regulaminie obowiązującym we wskazanej szkole. 1 lipca 2009 r. uzupełniono katalog nauczycieli wymienionych w tym przepisie o nauczycieli pobierających nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-4 art. 53 Karty Nauczyciela stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, które odnoszą się do ogółu pracowników zatrudnionych w szkole lub placówce oświatowej a nie tylko do nauczycieli oraz ogółu byłych pracowników szkoły lub placówki oświatowej a nie tylko emerytowanych nauczycieli.

Ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych określa zasady tworzenia przez pracodawców funduszu oraz zasady gospodarowania środkami tego funduszu. Zasadą jest, że administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych należy do obowiązków pracodawcy (art. 10 u.z.f.ś.s.). W ramach wypełniania tego obowiązku pracodawca powinien utworzyć zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz

dla których były one ostatnim miejscem zatrudnienia. Organ prowadzący szukał rozwiązań, które zapewnią właściwą realizację postanowień art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe, który odnosi się jednak wyłącznie do nauczycieli i przewiduje, że w przypadku zakończenia działalności gimnazjum prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego w trybie, o którym mowa w art. 127 ust. 1 i art. 180 ust. 1, organ prowadzący gimnazjum jest obowiązany wskazać inną szkołę, w której będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na każdego nauczyciela gimnazjum będącego emerytem lub rencistą oraz nauczyciela pobierającego nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, którego gimnazjum było ostatnim miejscem pracy. Osoby te korzystają z usług i świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zasadach i warunkach ustalonych w regulaminie obowiązującym we wskazanej szkole. Jednocześnie miano na uwadze zapewnienie opieki socjalnej nie tylko byłym nauczycielom, takim jak Pani Ewa Florczak, ale także byłym pracownikom niepedagogicznym, których zakłady pracy zostały zlikwidowane, a którzy nie zostali objęci zakresem dyspozycji przepisu art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe. Wymagało to wdrożenia nowych rozwiązań, takich, jak np. kompleksowe prowadzenie wspólnej obsługi socjalnej dla wszystkich szkół i placówek oświatowych przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi których realizacja pociągała za sobą dużo zaangażowania, czasu i działań organizacyjnych.

Konstrukcja prawna ustalona w przepisie art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe jest w istocie powtórzeniem regulacji zawartej w przepisie art. 53 ust. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, która, jako pragmatyka zawodowa, ma zastosowanie jedynie do wybranej grupy zawodowej – nauczycieli, stanowiących tylko część pracowników oświaty uprawnionych do korzystania ze świadczeń socjalnych. Przepis ten pojawił się w Karcie Nauczyciela w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, poprzez dodanie ust. 3a w brzmieniu: w przypadku likwidacji szkoły organ prowadzący szkołę jest obowiązany wskazać inną szkołę, w której będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na każdego nauczyciela będącego emerytem lub rencistą zlikwidowanej szkoły. Osoby te korzystają z usług i świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na zasadach i warunkach ustalonych w regulaminie obowiązującym we wskazanej szkole. 1 lipca 2009 r. uzupełniono katalog nauczycieli wymienionych w tym przepisie o nauczycieli pobierających nauczycielskie świadczenie kompensacyjne.

W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-4 art. 53 Karty Nauczyciela stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, które odnoszą się do ogółu pracowników zatrudnionych w szkole lub placówce oświatowej a nie tylko do nauczycieli oraz ogółu byłych pracowników szkoły lub placówki oświatowej a nie tylko emerytowanych nauczycieli.

Ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych określa zasady tworzenia przez pracodawców funduszu oraz zasady gospodarowania środkami tego funduszu. Zasadą jest, że administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych należy do obowiązków pracodawcy (art. 10 u.z.f.ś.s.). W ramach wypełniania tego obowiązku pracodawca powinien utworzyć zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz

dokonywać odpisów na ten fundusz, zgodnie z zasadami i w terminach określonych w przepisach prawa, zapewnić obsługę zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (obsługa administracyjna i finansowa), ustalić regulamin korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową) i przyznawać uprawnionym osobom świadczenia z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych (w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową).

Środki funduszu (odpisy, zwiększenia) gromadzone są na odrębnym rachunku bankowym (art. 12 ust. 1 u.z.f.ś.s.) – pracodawca jest zobowiązany do przekazania równowartości dokonanych odpisów i zwiększeń na dany rok kalendarzowy na rachunek bankowy zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w terminie do dnia 30 września tego roku, z tym że w terminie do dnia 31 maja tego roku przekazuje kwotę stanowiącą co najmniej 75% równowartości odpisów obowiązkowych.

Możliwe jest także, aby pracodawcy prowadzili wspólną działalność socjalną (art. 9 u.z.f.ś.s.). Podstawą prowadzenia wspólnej działalności socjalnej jest umowa zawarta między pracodawcami, która określić powinna przedmiot wspólnej działalności socjalnej, zasady prowadzenia wspólnej działalności socjalnej, sposób dokonywania rozliczeń, tryb wypowiedzenia i rozwiązania umowy. Treść umowy może także zawierać postanowienia dotyczące warunków odstąpienia od jej stosowania oraz odpowiedzialności stron z tego tytułu. Zawarcie umowy o prowadzenie wspólnej działalności socjalnej oraz ustalenie treści takiej umowy wymaga uzgodnienia ze związkami zawodowymi, działającymi u każdego pracodawcy zawierającego umowę.

Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi wprawdzie nie jest szkołą ani placówką oświatową, a zatem nie zatrudnia pracowników pedagogicznych i niepedagogicznych, niemniej jednak możliwe jest wspólne prowadzenie funduszu świadczeń socjalnych przez Centrum dla szkół, które podpisały stosowną umowę. Przepis art. 9 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie wskazuje, że pracodawcy zawierający umowę o wspólne prowadzenie funduszu mają pochodzić z jednej branży. Stąd, nie znajduje uzasadnienia pogląd o braku możliwości prowadzenia wspólnego funduszu ze szkołami, po wskazaniu argumentu, że Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi nie jest szkołą ani placówką oświatową. Zarówno Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, jak i szkoły posiadają status pracodawcy w rozumieniu przepisów prawa pracy i to wystarcza do uznania, że wchodzi do katalogu podmiotów wskazanych w art. 9 ustawy o zfsś, tj. uprawnionych do prowadzenia wspólnej działalności socjalnej. Ustalenie to stanowiło podstawę do zawarcia stosownych umów, po uprzednim pozytywnym zaopiniowaniu zamiaru prowadzenia wspólnej działalności socjalnej przez właściwe organizacje związkowe działające w oświacie.

Celem wykonania dyspozycji przepisu art. 233 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe wydane zostało zarządzenie Prezydenta Miasta Łodzi Nr 8481/VIII/21 z dnia 5 października 2021 r. w sprawie wskazania szkół, w których będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na wszystkich nauczycieli publicznych gimnazjów będących emerytami lub rencistami oraz nauczycieli pobierających nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, których publiczne gimnazja prowadzone przez Miasto Łódź były ostatnim miejscem pracy. W związku z treścią przedmiotowego zarządzenia Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi podjęto

niezwłoczne działania w celu dokonania ustalenia danych byłych pracowników szkół wskazanych w powyższym zarządzeniu, do których będzie ono miało zastosowanie, ustalenia procedury transferu środków na konta nowych podmiotów odpowiedzialnych za naliczanie odpisów na ich rzecz, ustalenia procedury transferu danych osobowych oraz ostatecznie transfer danych i środków. Kolejnym krokiem na drodze do systemowego rozwiązania zagadnienia zapewnienia opieki socjalnej emerytowanym pracownikom oświaty stało się uregulowanie statusu byłych pracowników innych, niż gimnazja, zlikwidowanych szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Łódź, czego rezultatem było zarządzenie Prezydenta Miasta Łodzi Nr 2682/2022 z dnia 1 grudnia, 2022 r. w sprawie wskazania przedszkoli miejskich i szkół podstawowych prowadzonych przez Miasto Łódź, w których będzie naliczany odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na każdego nauczyciela będącego emerytem lub rencistą oraz nauczyciela pobierającego nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, których ostatnim miejscem zatrudnienia była szkoła lub placówka prowadzone przez Miasto Łódź. W tym przypadku Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi podjęło analogiczne działania w celu jego realizacji, jak w przypadku poprzedniego zarządzenia, zamykając w ten sposób, ten etap prac w zakresie ustalenia nowego modelu obsługi świadczeń socjalnych dla emerytów i rencistów ze zlikwidowanych szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Łódź.

Mając na uwadze uwarunkowania prawne wynikające z faktu, że zarówno Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, jak i szkoły oraz placówki oświatowe wymienione w zarządzeniu Nr 8481/VIII/2 i w zarządzeniu Nr 2682/2022 są jednostkami sektora finansów publicznych, wskazane powyżej procesy były długotrwałe i czasochłonne ze względów proceduralnych. Niemniej jednak obecnie środki przeznaczone na odpisy dla poszczególnych emerytów i rencistów są kierowane do właściwych jednostek wskazanych w zarządzeniu Nr 8481/VIII/21 i w zarządzeniu Nr 2682/2022. Tym samym zarzut dotyczący naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie jest uzasadniony.

Należy także podkreślić fakt, że z uwagi na zawarte umowy o prowadzenie wspólnej działalności socjalnej i wynikające z nich zobowiązania, ostateczne rozwiązanie dotychczasowej współpracy z uczestnikami tej działalności, będzie wymagało podjęcia stosownych działań prawnych zastrzeżonych w tych umowach. Dotyczy to zarówno wspólnej działalności socjalnej, której organizatorem jest Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, jak i Przedszkole Miejskie Nr 229 w Łodzi.

Odejście od dotychczasowych rozwiązań będzie wiązało się z koniecznością stworzenia zupełnie nowego systemu, dokonania zmian w zakresie sposobu prowadzenia działalności socjalnej i działalności mieszkaniowej przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi i Przedszkole Miejskie Nr 229 w Łodzi oraz wdrożenia nowych regulacji wewnętrznych przez jednostki, w których naliczane będą odpisy dla nauczycieli będących emerytami lub rencistami oraz nauczycieli pobierających nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, których ostatnim miejscem zatrudnienia była zlikwidowana szkoła lub placówka oświatowa prowadzona przez Miasto Łódź, pozwalających na korzystanie ze świadczeń socjalnych przez w/w osoby. Realizacja tego ostatniego działania znajduje się poza sferą kompetencji i nadzoru Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi. Niezależnie od tego czy zostanie wybrany model wspólnej działalności socjalnej skupiającej ogół miejskich jednostek oświatowych, czy też model całkowitej decentralizacji opieki socjalnej, zważywszy na liczbę dotychczasowych

beneficjentów działalności socjalnej i działalności mieszkaniowej świadczonej na rzecz byłych pracowników szkół i placówek oświatowych, szacowaną na ok. 12000 osób, proces ten nie może być prowadzony w sposób pobieżny i niedbały lecz musi mieć charakter kompleksowy a budowanie poszczególnych jego elementów będzie rozłożone w czasie. Przyjęcie koncepcji decentralizacji, czyli rozproszenia opieki socjalnej dla byłych pracowników oświatowych, będzie pociągało za sobą także konieczność przeprowadzenia szeroko zakrojonej kampanii informacyjnej. Beneficjenci opieki socjalnej realizowanej obecnie przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, a wcześniej przez Zespół Ekonomiczno – Administracyjny Szkół w Łodzi, są bowiem przyzwyczajeni do aktualnie stosowanych rozwiązań i jednego, konkretnego miejsca udzielania świadczeń. Mając na uwadze to, że są to osoby zaawansowane wiekowo, należy dobrać odpowiednie metody promowania kampanii, które pozwolą na właściwe przekazanie założeń nowych rozwiązań. Trzeba mieć na uwadze, że osoby te zostaną skierowane do nowych, nieznanych sobie jednostek a jednocześnie jednostki te przejmą na siebie obowiązek obsługi nowych, nieznanych sobie osób. Należy więc liczyć się z tym, że proces ten będzie żmudny i czasochłonny.

Rozstrzygnięcia wymaga także sytuacja emerytów i rencistów niepedagogicznych, dla których zlikwidowana szkoła lub placówka prowadzona przez Miasto Łódź była ostatnim miejscem zatrudnienia. Ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie zawiera regulacji analogicznej do art. 53 ust. 3a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela czy art. 223 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe. Co prawda na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych osobami uprawnionymi do korzystania z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych są m.in. emeryci i renciści – byli pracownicy. Pod pojęciem emeryta – byłego pracownika, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, należy rozumieć osobę pobierającą świadczenie emerytalne, do którego nabyła prawo bezpośrednio po zatrudnieniu w danym zakładzie pracy albo po ukończeniu pobierana renty. Oznacza to, że emerytem – byłym pracownikiem można być tylko w stosunku do ostatniego pracodawcy. Jednak w przypadku zakończenia działalności gimnazjum lub likwidacji szkoły nie dochodzi do przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę w rozumieniu art. 231 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Dlatego też w tym przypadku nie ma możliwości zastosowania art. 7 ust. 3–3d ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, a tym samym nie ma możliwości zastosowania art. 2 pkt 5 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Tym samym, na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów nie ma możliwości, aby po zakończeniu działalności gimnazjum lub likwidacji szkoły, inna szkoła z mocy samego prawa mogła naliczać odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na pracowników obsługi i administracji nie będących jej emerytami. Niemniej jednak można skorzystać z regulacji zawartej w przepisie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, zgodnie z którym pracodawcy sprawujący opiekę nad emerytami i rencistami, mogą nią także objąć emerytów i rencistów ze zlikwidowanych zakładów pracy. Jednak, aby pracodawca mógł sprawować opiekę na takimi emerytami ze zlikwidowanych zakładów pracy, najpierw musi w oparciu o art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w regulaminie zakładowego funduszu świadczeń socjalnych musi przyznać im prawo do korzystania ze świadczeń z funduszu. W tym przypadku

oznacza to, że jakaś inna (istniejąca) szkoła musiałaby wprowadzić do obowiązującego u siebie regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych prawo do korzystania ze świadczeń socjalnych z funduszu przez pracowników obsługi i administracji będących emerytami z gimnazjów, które zakończyły działalność lub ze zlikwidowanych szkół lub placówek prowadzonych przez Miasto Łódź. Brak takich uregulowań będzie oznaczał, że ta grupa byłych pracowników zostanie całkowicie wykluczona z systemu świadczeń socjalnych. Zagadnienie to wymaga unormowania przed przekazaniem obsługi świadczeń socjalnych dla byłych pracowników zlikwidowanych szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez Miasto Łódź z Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi do jednostek wyznaczonych w zarządzeniach Prezydenta Miasta Łodzi Nr 8481/VIII/21 i Nr 2682/2022.

Reasumując należy stwierdzić, że dotychczasowe działania podjęte przez Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi we współpracy z Wydziałem Edukacji doprowadziły do wdrożenia ustaleń przyjętych w treści zarządzeń Prezydenta Miasta Łodzi Nr 8481/VIII/21 i Nr 2682/2022. Ponadto należy zauważyć, że swoimi działaniami dyrektor Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi nie narusza przepisów ustawy o finansach publicznych.

Aktualnie Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi, we współpracy z Wydziałem Edukacji Urzędu Miasta Łodzi oraz oświatowymi organizacjami związkowymi, pracuje nad projektem regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych pozwalającym szkołom i placówkom oświatowym prowadzonym przez Miasto Łódź na wdrożenie kompleksowej wspólnej działalności socjalnej obejmującej zarówno obecnie zatrudnionych pracowników, jak i emerytów i rencistów – byłych pracowników oświaty. Przystąpienie do wspólnej działalności socjalnej będzie uzależnione od autonomicznych decyzji poszczególnych jednostek oświatowych. W przypadku ewentualnej decentralizacji opieki socjalnej, projekt ten będzie mógł stanowić wzór do opracowania przez poszczególne szkoły i placówki oświatowe założeń samodzielnej działalności socjalnej, obejmującej zarówno obecnie zatrudnionych pracowników, jak i emerytów i rencistów – byłych pracowników oświaty. Prace te są jeszcze w toku. Przewidywany termin ich zakończenia to pierwszy kwartał 2024 r.

Wobec powyższego Rada Miejska w Łodzi uznaje skargę na działania Dyrektora Centrum Usług Wspólnych Oświaty w Łodzi za bezzasadną.

Skargę w części dotyczącej działania Dyrektora Wydziału Edukacji Urzędu Miasta Łodzi, któremu Skarżąca zarzuca świadome naruszanie prawa w zakresie nadzoru nad środkami publicznymi, przekazuje się, według właściwości, Prezydentowi Miasta Łodzi. Zgodnie z art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 530) czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników urzędu gminy wykonuje wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Kodeks postępowania administracyjnego przewiduje w art. 231, że jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym Skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu

postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi informuje, że: „*W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomiania skarżącego*”.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji
Skarg, Wnioseków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
Kamil Deptuła